VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 41 - 11 OKTOBER 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Bobo schommelt reuze goed,
Maar het kost hem wél zijn hoed.
Mmm. . . denkt Bobo het konijn,
Zou die appel lekker zijn?

Twee appels en een hoedje heeft hij stilletjes in de tekening verstopt. Wie niet met zijn neus kijkt zal ze heel gauw zien!

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

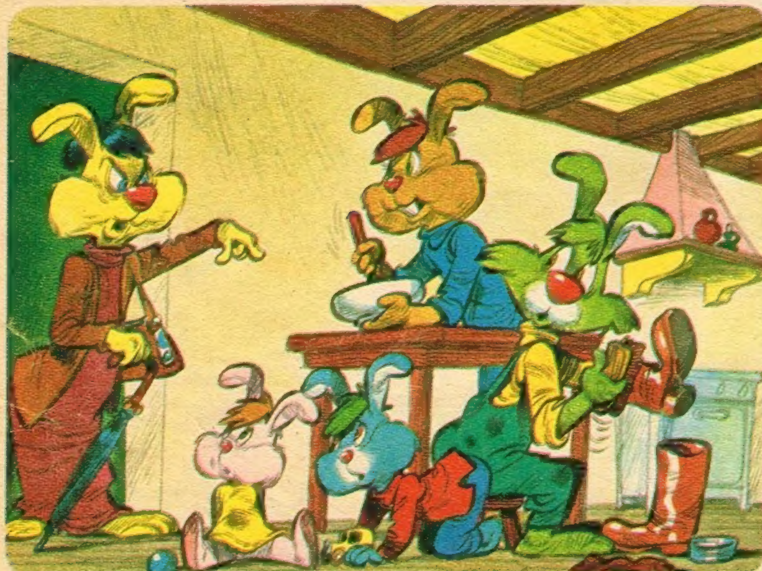

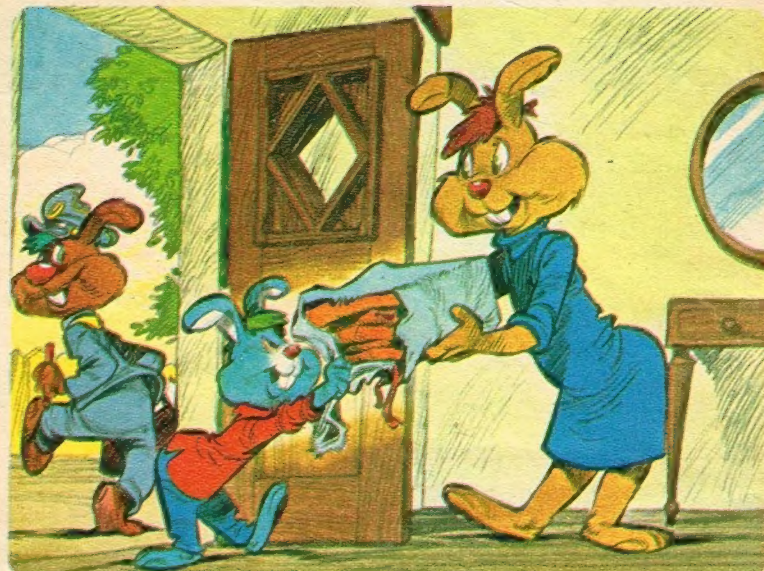
Papa Krabbel Tante Deur-Dicht Tsjoek-Tsjoek

Bobo

Bobo Konijn en zijn

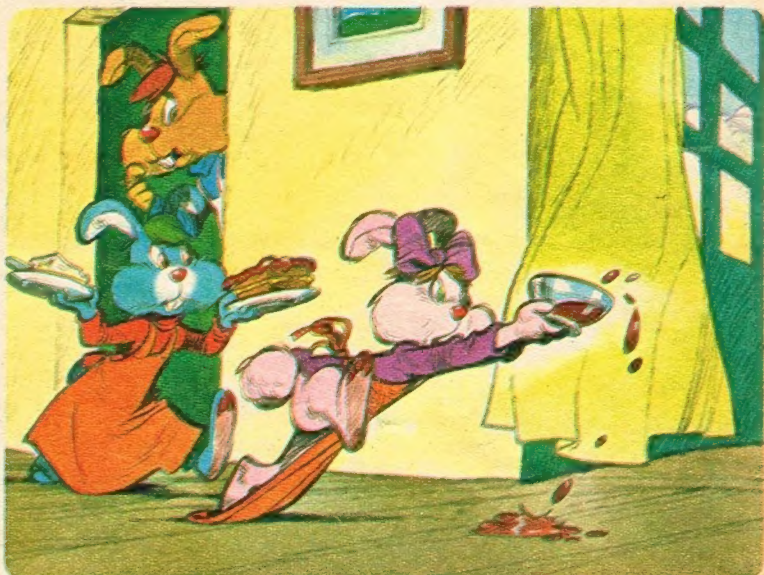
1. De familie Konijn is gezellig bij elkaar. Mama roert in een grote kom, papa poetst zijn laarzen en Bobo kruipt over de grond om zusje Boemsi zoet te houden. Opeens staat tante Pieta Secuur in de keuken. „Wat zien jullie eruit!" roept ze. „Smeerpoetsen, viespeuken! Nou, hoor, ik ga maar weer!"

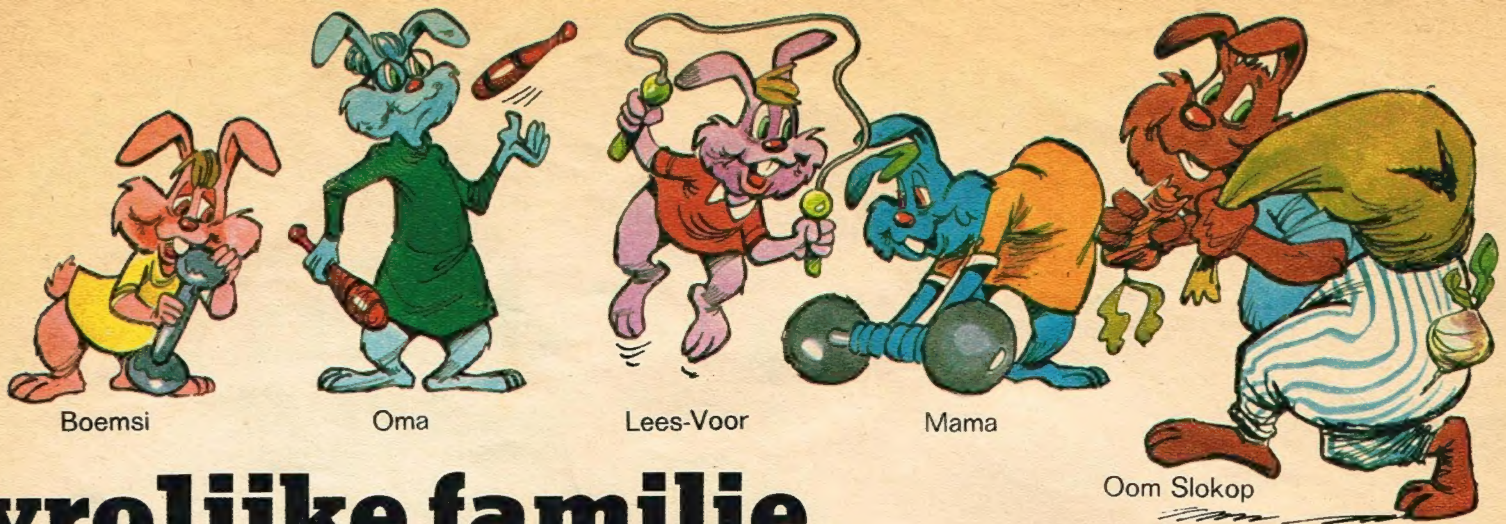
2. Ze waren wél geschrokken. Hun kleren waren niet zo erg schoon, dat is waar. En tante Pieta kan nu eenmaal geen vuile kleren uitstaan. Maar de volgende dag brengt het postkonijn een groot pak. Daar zitten vijf schorten in. Die heeft tante Pieta ze gestuurd. „Toch wel lief van haar," vindt mama Konijn.

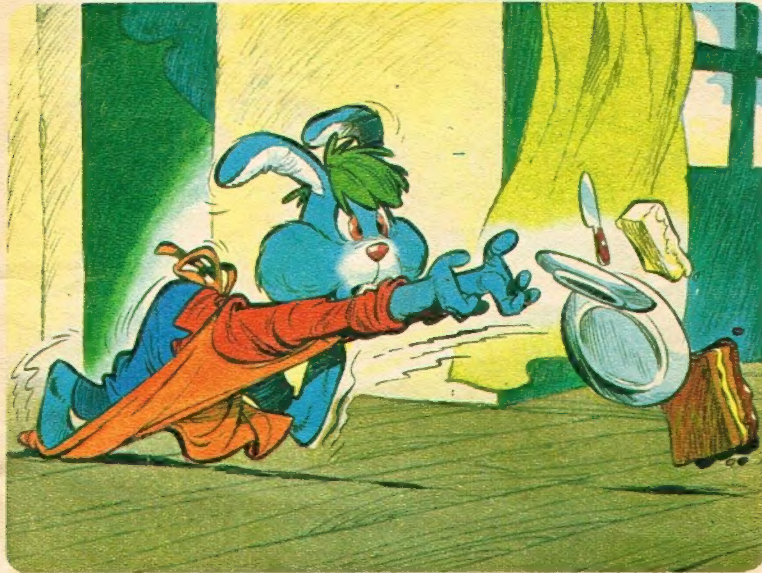
3. „We hoeven toch zeker geen schort aan!" roept Bobo boos. „Welk konijn draagt er nu een schort!" Maar papa zegt dat ze tante Pieta dit plezier maar moeten doen. „Aantrekken!" zegt hij. Daar staan ze dan: alle vijf met een schort. Papa, mama, Bobo, Krabbel en Boemsi. Maar de schorten zijn veel te lang!

4. „Nu aan het werk," zegt mama, „met een schort voor houden we onze kleren schoon. Tante Pieta heeft gelijk. Kom, kinderen, dek de tafel maar eens!" Krabbel moet de schaal met jam naar binnen brengen. Maar ze trapt op de zoom van haar schort. En daar tuimelt ze voorover met haar neusje in de jam!

vrolijke familie

5. „Kijk uit!" roept Bobo, die met de boterhammen en de ontbijtkoek achter haar loopt. Maar dan struikelt hij zelf. Papa, in de keuken, hoort een ontzettend lawaai. „Waarom gooien jullie de boel kapot?" roept hij. „Ondeugende kinderen, kun je niet wat voorzichtiger zijn?" Hij komt haastig aanlopen, ai-ai!

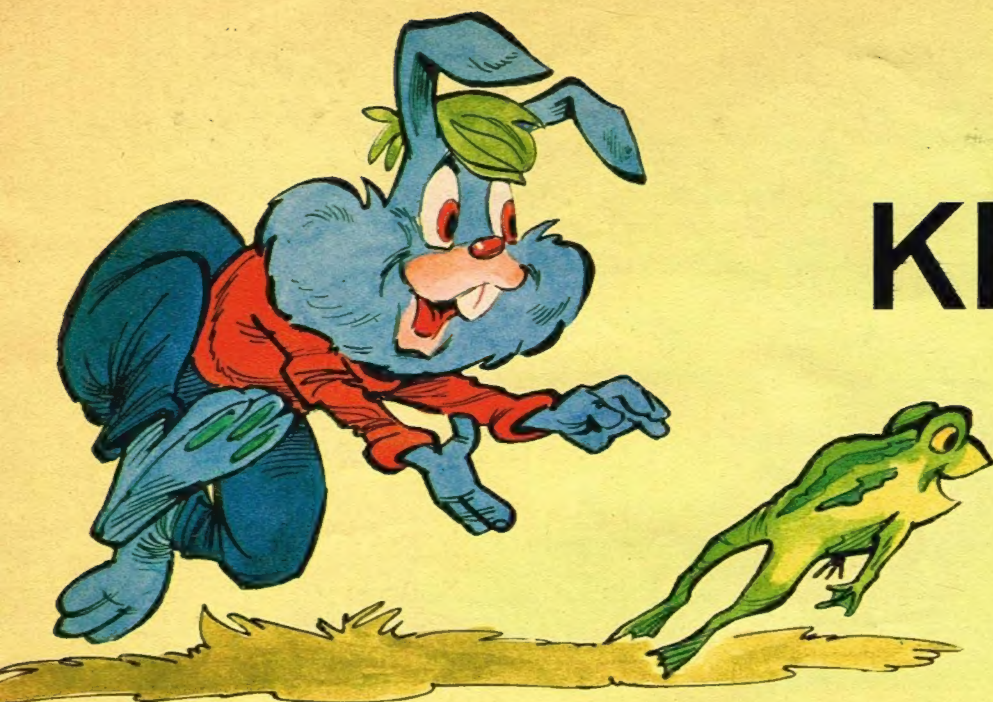
6. Ook die arme papa struikelt over de lange schort die voor zijn voeten hangt. Hij draagt een mandje met tomaten. Pets, pets, dat wordt opeens allemaal tomatenpuree! Krabbel krijgt het mandje precies op haar kopje. Nog nooit is het zo'n smeerboel geweest in het huis van de familie Konijn! „Help!" roept mama.

7. Op dat ogenblik komt tante Pieta Secuur binnen. Verschrikt kijkt ze in het rond. Ze ziet meteen dat de schorten veel te lang zijn uitgevallen. „Het is mijn schuld!" roept ze uit. „Ik zal jullie gauw helpen, hoor! Heeft niemand zich pijn gedaan? Kom maar gauw overeind, stumpertjes! Ik zal het goedmaken!"

8. Tante Pieta is reuzehandig. Ze poetst alles en iedereen weer schoon. Als ze dan aan tafel zitten, haalt ze een heerlijke taart uit haar mand. Die heeft ze zelf gebakken. „Jullie hoeven die lange schorten nooit meer aan," zegt ze. „Gelukkig!" zucht Bobo. En dan gaan ze smullen. Want mmmm... de taart is lekker!

KIKKERTJE KIK

Dag, Kikkertje Kik op je plompeblad,
Wat kwaak je toch vrolijk en blij!
Ik wou dat ik óók in het slootje zat.
Dan speelden we samen en stoeiden we wat,
Dan werd je een vriendje van mij!

We gingen gezellig een keer op bezoek
Bij grootvader Snoek in de plas.
Kom binnen, kom binnen, zei grootvader Snoek.
Zeg, wil je een lekkere schubbetjeskoek
Of belletjesbier in een glas?

We zouden gaan spelen met baarsjes en zo,
Met moedertje Eend in het riet.
Dan dansten we rond met de watervlo
En speelden een spelletje domino.
Of, kikkertje, ken je dat niet?

Maar Kikkertje Kik keek mij eventjes aan
En raad nu eens wat hij toen riep...
„Ik wil niet meer spelen, de winter breekt aan.
Het is nu weer tijd om naar bed toe te gaan!"
Hij kroop in de modder en sliep!

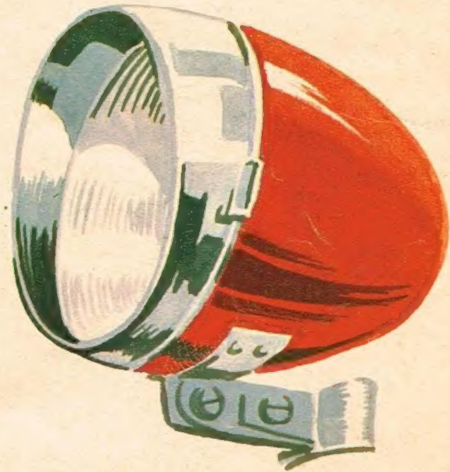
SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Wie van fietsen houdt, zal met plezier de woordjes schrijven en lezen.

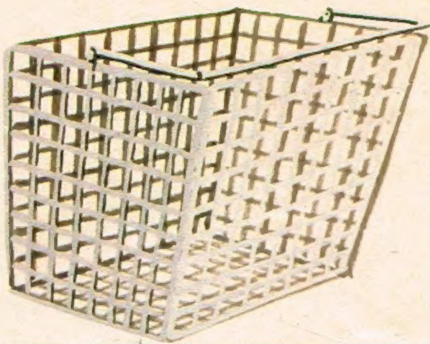
fiets

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

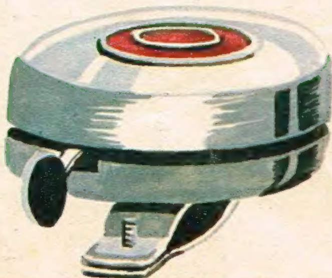
lamp

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

mand

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

bel

_ _ _ _ _ _ _ _ _

wim en lies

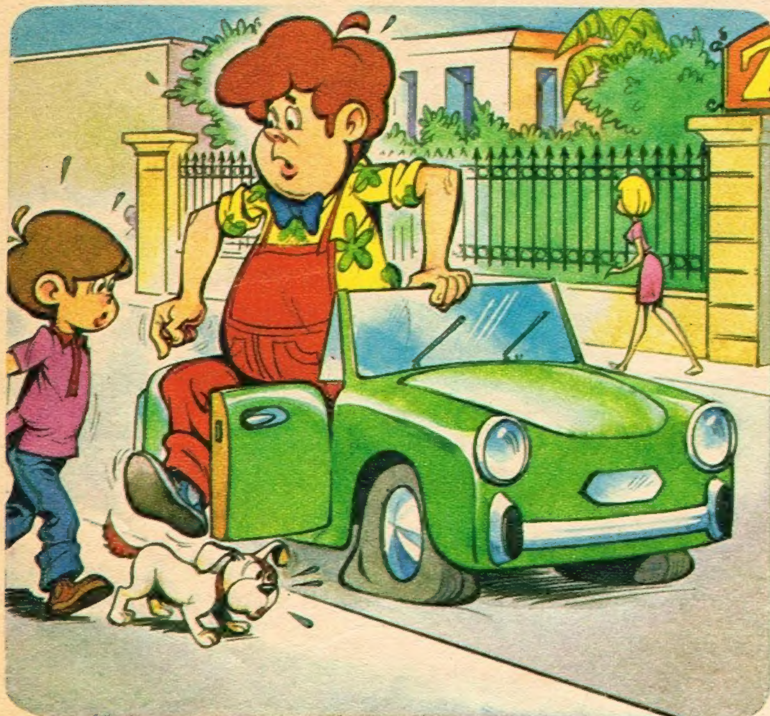
_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL

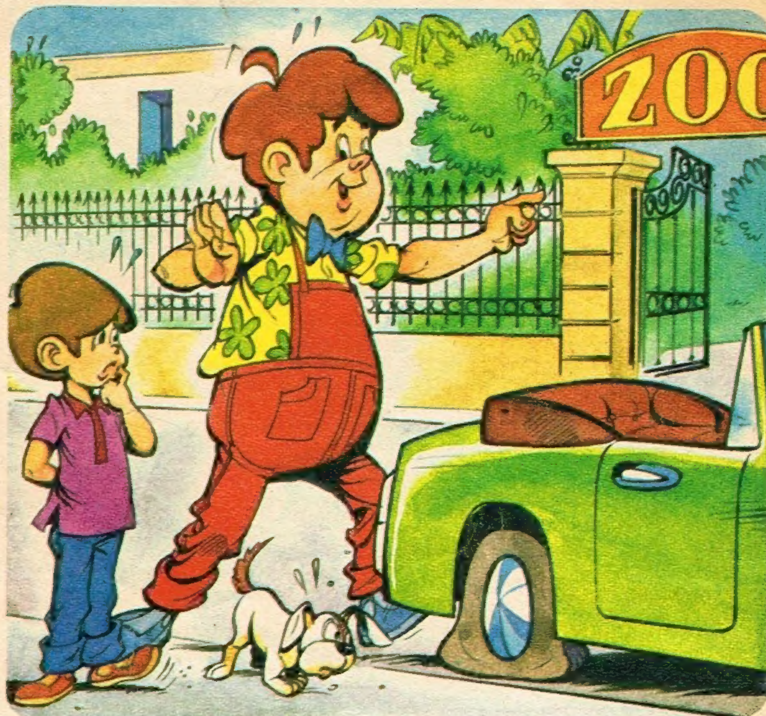
en zijn neefje Handige Heintje

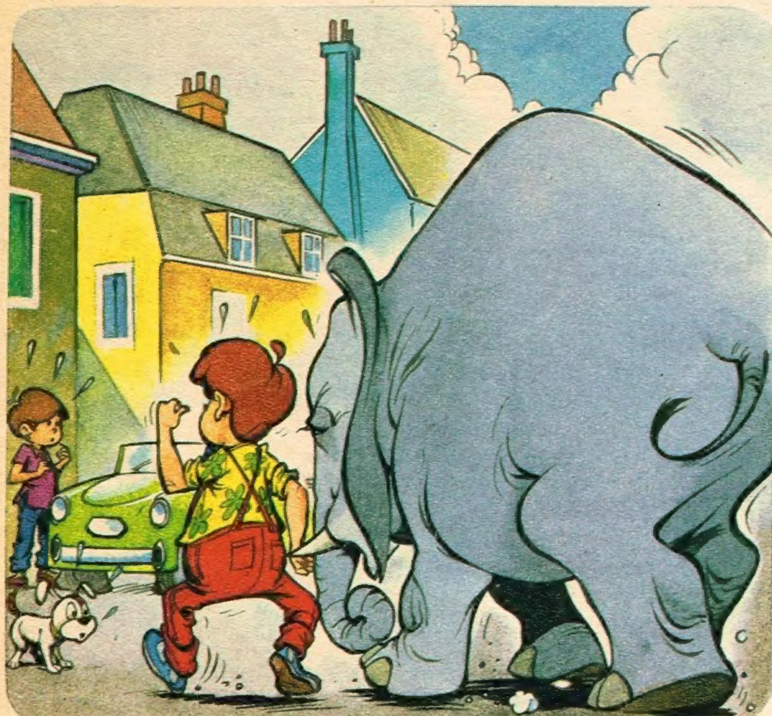

1. Oom Stuntel gaat met neef Heintje en hondje flap een ritje maken in zijn kleine, oude auto. Boemerdeboem! Waarom hobbelt het autootje opeens zo? Als ze uitstappen zien ze het meteen: de banden zijn helemaal slap. „Die moeten opgepompt worden," zegt oom. „Zeg Heintje, heb jij soms een pomp bij je?"

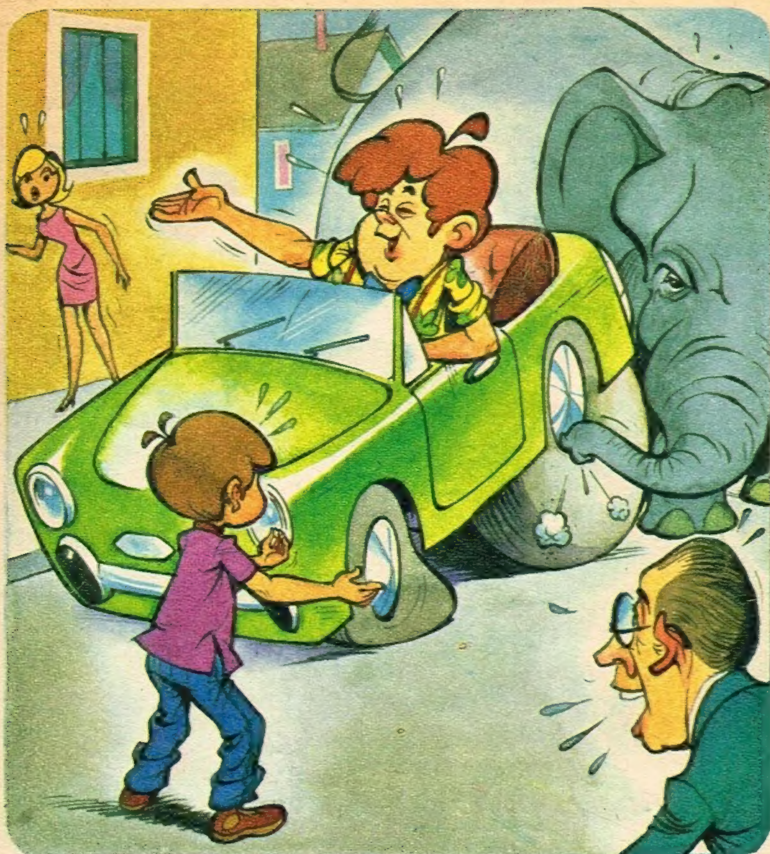
2. Nou, dat is me ook een vraag! Alsof Heintje ooit een pomp in zijn broekzak heeft! „Geeft niks," roept oom. „We staan hier vlak voor de dierentuin, een van de oppassers is een goede vriend van mij. Die zal me wel helpen." Heintje denkt: Die oppasser heeft natuurlijk ook geen pomp. Dat lukt nooit.

3. Haha, de oppasser heeft geen pomp, maar wel een olifant! Oom Stuntel mag de olifant even lenen. Zou dat grote dier het autootje op zijn rug naar huis moeten dragen? denkt Heintje. Hij hoopt het maar. Dan zou hij erin gaan zitten en al zijn vriendjes zouden naar hem opkijken. Wat zou dat geweldig zijn!

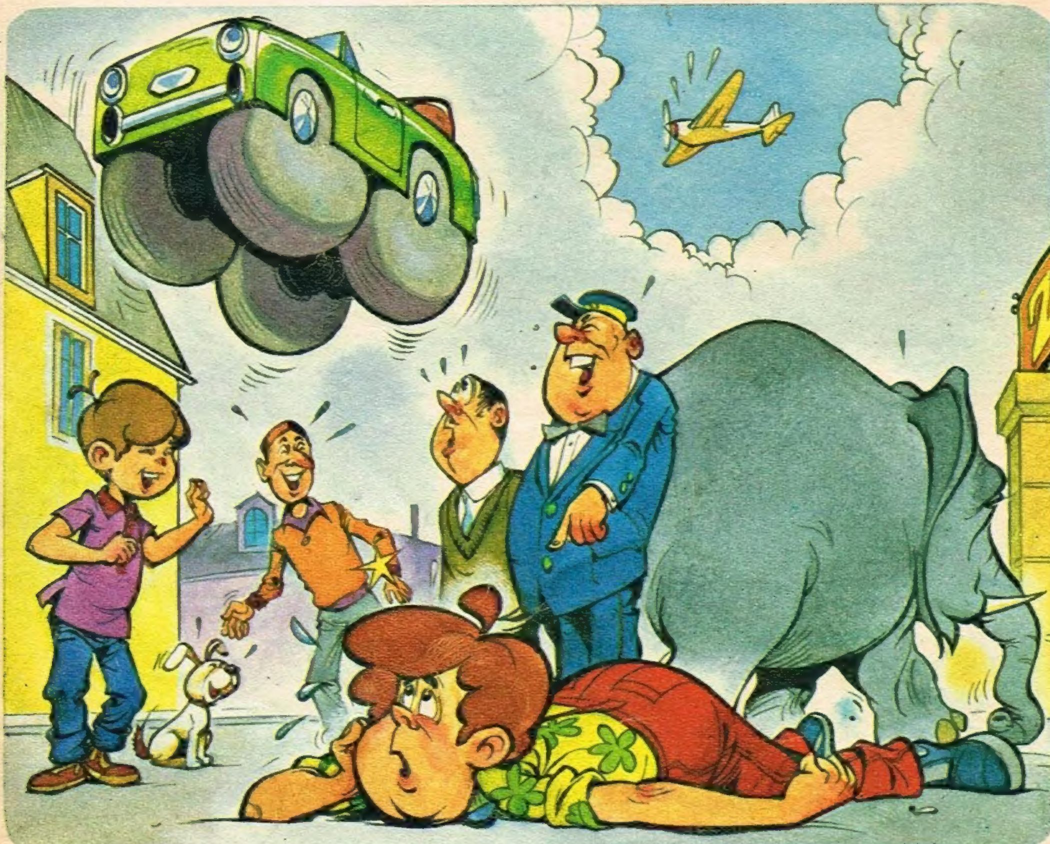
4. Maar oom is wat anders van plan. De olifant heeft een lange slurf. Daarmee moet hij de banden opblazen. „Toe, Jumbo!" roept oom. De oppasser heeft hem verteld dat de olifant Jumbo heet. De olifant begint braaf te blazen. „Je krijgt een lekkere suikerklont van mij," belooft oom Stuntel lachend.

5. Jumbo vindt het leuk werk. Hij blaast zo hard hij kan. Oom is al in de auto gestapt. „Mensen," roept hij, „wat zeggen jullie van mijn uitvinding? Is dit nu geen reuze-reuze-pomp!" Maar Heintje schreeuwt: „Stop, Jumbo, nu is het genoeg. Je moet de andere banden ook opblazen." Mij best, vindt Jumbo.

6. Opeens voelt oom Stuntel dat de auto omhoog gaat. Hij wil vlug uitstappen, maar de auto zweeft al een stuk boven de grond. Pats! Met een smak tuimelt oom op de stoep. Hoe kan die auto nu zweven? Oom snapt het niet. Maar Heintje wel. Jumbo heeft de banden veel te hard opgeblazen. Dat is dom!

7. De banden lijken wel vier grote luchtballonnen. Daarom gaat de auto de lucht in. „Een vliegauto!" roepen de mensen! „Zie je dat: een auto die vliegt!" Met een benauwd gezicht kijkt oom op. Warempel daar gaat de auto. Jumbo sjokt maar gauw naar de dierentuin terug. Heeft hij iets verkeerds gedaan? Die gekke mensendingen ook! Wat weet een olifant daar nu van? Oom heeft zich gelukkig niet erg bezeerd. „Dat komt nu van de reuze-reuze-pomp!" zegt hij.

8. Daar gaan oom, Heintje en Flap de auto achterna. Misschien komt hij wel ergens in de wei naar beneden. En de reuzepomp? Die krijgt straks tóch een suikerklont!

We wonen allemaal

1. Zoals jullie naar de kapper gaan, moeten ook de schapen nu en dan hun krulletjes af laten scheren. Van die krulletjes krijgen de mensen warme, zachte wol. Oma Zonnemans breit voor de baby een pakje van schapewol. Oma kan prachtig breien!

2. „Krijgt mijn pop ook een jurk?" vraagt Lucie. „Ja, hoor!" belooft oma. Mama heeft een kan met limonade uit de gele caravan gehaald. Marjo mag de glazen rondbrengen. Haar hond Tippie heeft de herdershond opgezocht. Die twee gaan samen spelen.

Wie zou de zes bolletjes wol in de tekening verstopt hebben? M

in een gele caravan

3. Oom Wim speelt ook, maar dan op de piano. Zie je Loekie en Anja dansen? Een schaapje danst ook al mee. De tweeling rollebolt door een berg schapekrulletjes. „Lust jij wat gras?" vraagt Wiesje aan een van de schaapjes. Mééméé, dat lust hij graag!

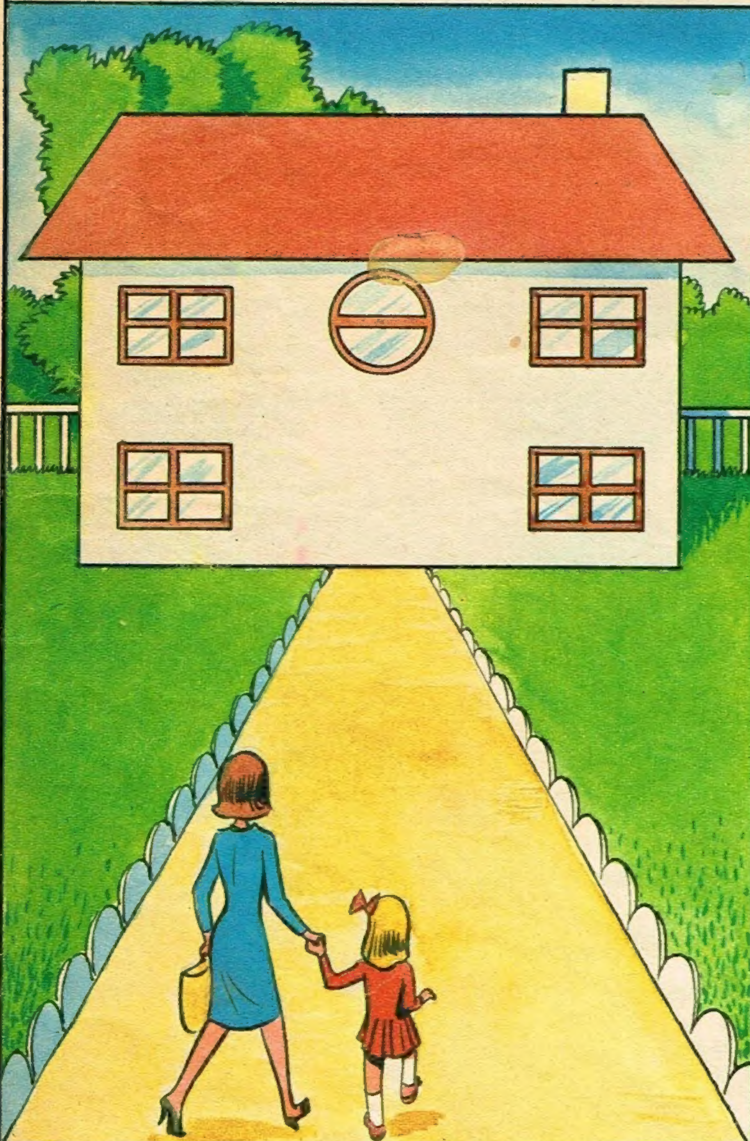
4. Zie je opa en papa Zonnemans bij het hek? En zie je Bas, die een schaap naschildert? De katjes van Peter hebben de meeste pret. Ze mogen op de rug van een schaapje zitten. Peter zou het schaap wel willen houden. Maar dat kan niet in de caravan!

sschien de herder! En wie gaat ze nu opzoeken? Misschien... jij!

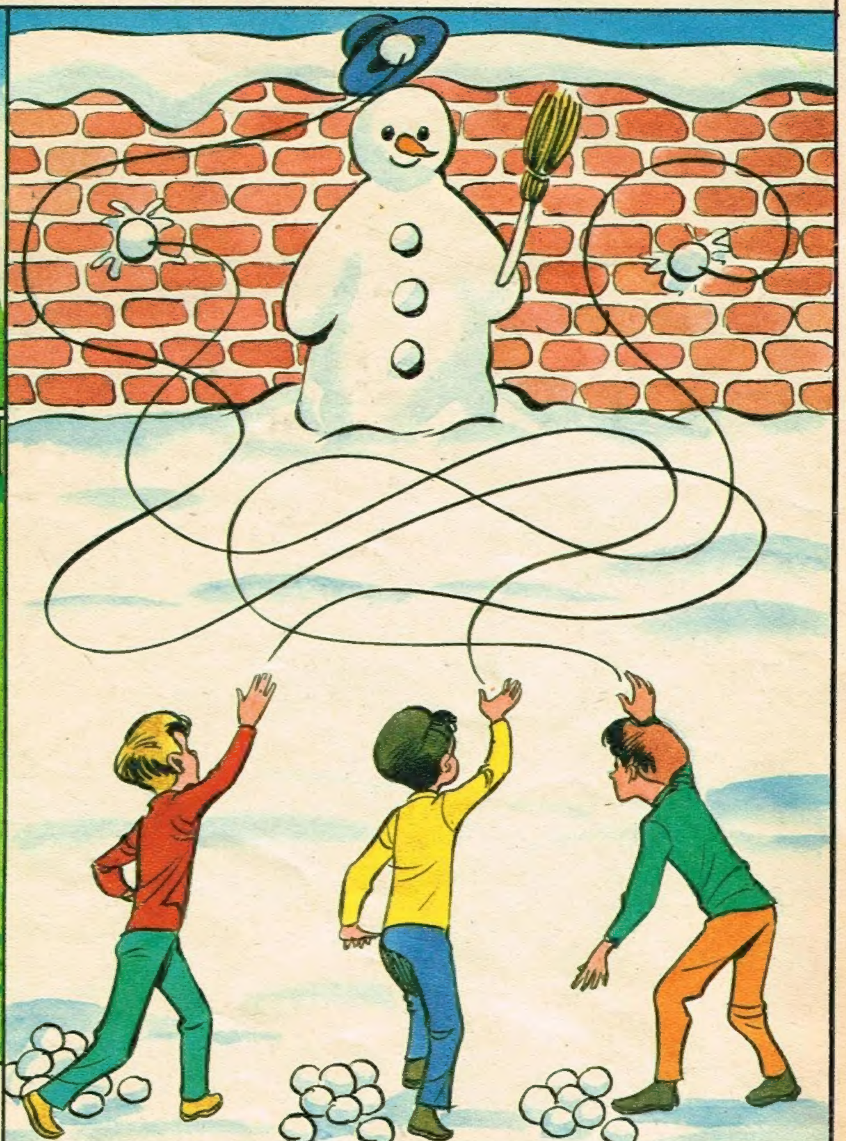
IK HEB MIJN WAGEN VOLGELADEN...

Die domme tekenaar wou drie kruiwagens tekenen, die precies hetzelfde waren. Maar bij één kruiwagen is hij lekker wat vergeten. Kijk heel goed, dan zie je het!

Ook in dit plaatje heeft de tekenaar iets weggelaten. Als je het ziet, mag jij het tekenen en kleuren.

Wie mikt de hoed van de sneeuwman af? Ga met je vinger langs de lijntjes, dan zie je welke jongen het gedaan heeft!

PIEP, ZEI DE MUIS IN HET ZOMERHUIS!

Maak de cijfers van het onderste plaatje even mooi als die erboven staan. Je bent er vast heel lang zoet mee!

„Piep," zegt het witte muisje van de onderste plaat. „Kleur ons alsjeblieft!" Dat wil je zeker wel doen.

Lik-lik-lik wat een lekker ijs heb ik! Maar eerst moet je een lijntje trekken over alle puntjes.

3

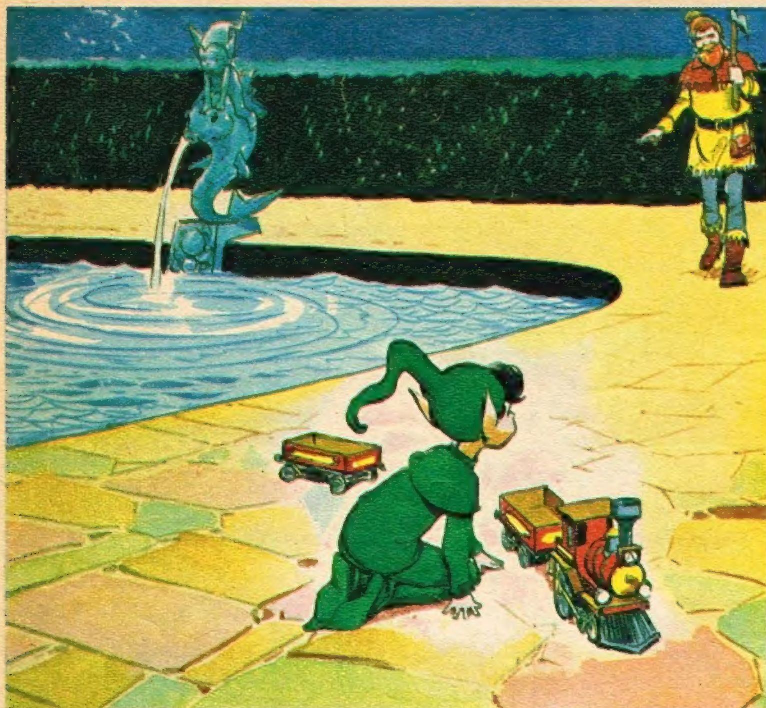

BEA BLUF EN HET WONDERDRANKJE

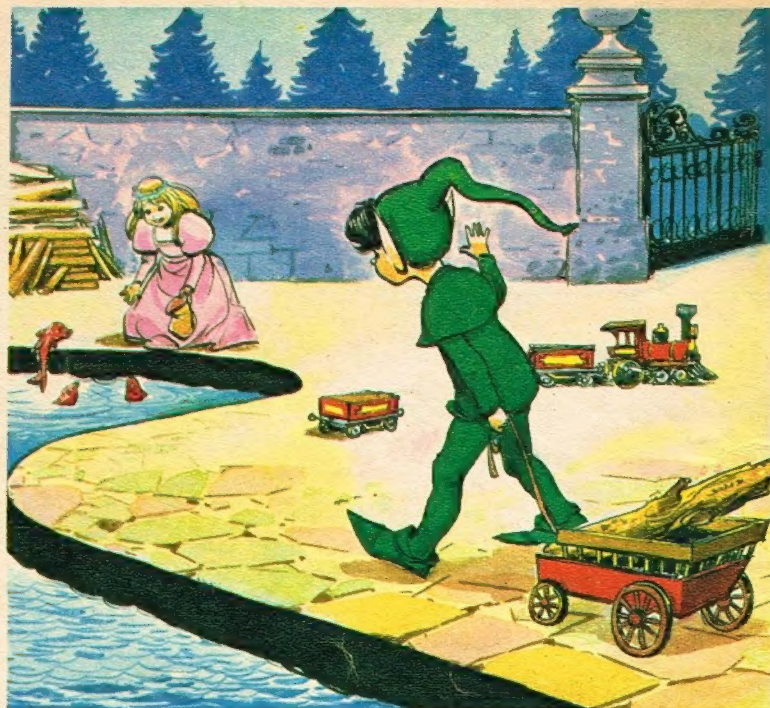
Bea Bluf en haar broertje Bert waren alleen thuis.
„Zullen jullie lief zijn?" had mama gevraagd, voor ze wegging.
„Ja, mama," zeiden Bea en Bert.
„Als jullie honger krijgen, mogen jullie een boterham nemen," zei mama nog.
„En als we dorst krijgen?" vroeg Bert.
„Dan mogen jullie melk nemen, of chocolade. Of, als je dat liever hebt, een citroen."
Toen wuifden ze mama na en gingen spelen.
Het was heel gezellig en ze hadden die middag maar drie keer een klein beetje ruzie.
„Ik krijg dorst," zei Bert opeens. „Wat mochten we ook weer nemen?"
„O, van alles," lachte Bea. „Zal ik eens wat voor je klaarmaken?"
„Wat maak je dan klaar?"
„Iets hééł lekkers!"
„Waar smaakt het naar?"
„Dat moet je maar afwachten!"
„Maar wat is het dan?"
„Het is... het is... het is een wonderdrank!"
„Kun jij een wonderdrank klaarmaken?" vroeg Bert en hij keek zijn grote zus verbaasd aan.
Nu was Bea een echte kleine opschepster. Ze dacht dat ze alles kon.
Daarom hield ze vol: „Ja, joh, ik kan een wonderdrank maken. Als we dat opdrinken, worden we zo klein als kabouters. Dan kunnen we in het konijneholletje kruipen, achter het huis. En door dat konijneholletje kun je helemaal in kabouterland komen."
„Méén je dat?" fluisterde Bert. „Kun je dat heus?"
„Ja!" knikte Bea en ze ging naar de keuken.
Waarom zou ik eigenlijk geen wonderdrank klaar kunnen maken? dacht ze.
Heel ijverig begon ze in de keuken te scharrelen.
Eerst perste ze wel vier citroenen uit. Toen deed ze er wat zout door.
En een beetje peper. Wat vond ze nog meer in de keukenkast? O ja, mosterd en azijn. En melk en cacao. Meel, vermicelli, krentjes en pindakaas.
Ze roerde alles door elkaar en ondertussen zei ze maar: „Hokus-pokus, dit wordt een toverdrank, die kabouters van ons moet maken, hokus-pokus, dit wordt een toverdrank!"
Broertje Bert zat van opwinding op een rietje te knabbelen en hij vergat helemaal dat hij dorst had. Hij durfde niet eens meer te vragen of het onderhand klaar was. Mensen die wonderdrankjes maken moet je niet lastig vallen.
Eindelijk was het zover. Bea gooide het goedje in twee glazen en zei plechtig:
„Nu worden we kabouters door mijn wonderdrank. Laten we de tuin in gaan, dan zijn we dicht bij het konijnehol."
Daar stonden ze dan met de wonderdrank. Bert nam de eerste slok.
Brrr, wat smaakte dat vies.
Bea zag dat hij griezelde en ze zei: „Je moet niet flauw zijn, anders werkt de wonderdrank niet." Toen nam ze zelf een slokje. Maar dat viel reuze tegen. Ze had nog nooit zoiets vies geproefd.
„We moeten onze neus dichtknijpen, dan proeven we niets," bedacht Bert.
En heus. Dat hielp! Ze dronken allebei het glas helemaal leeg.
Toen keken ze elkaar aan. Ze waren geen kabouters geworden.
„Misschien helpt het wonderdrankje niet direct," zei Bert.
En Bea stelde voor: „Laten we tot honderd tellen."
Ze begonnen: „Een... twee... drie... vier... vijf..."
Maar och, wat werden ze misselijk. Het vieze goedje begon in hun maag te rommelen. En toen mama thuiskwam, vond ze twee zielige, bleke kinderen, die bij het konijneholletje in de tuin zaten.
Huilend vertelden ze het verhaal van het wonderdrankje.
Mama begreep dat haar domme Bea weer eens aan het opscheppen was geweest.
Ze mopperde niet. Vlug haalde ze uit het medicijnkastje een middeltje om zieke maagjes beter te maken.
Die verdere dag kregen ze alleen nog maar een kopje thee en een beschuit.
En Bea dacht: nu schep ik nooit meer op.
Maar of ze dat volhield?
Ik hoop het maar!

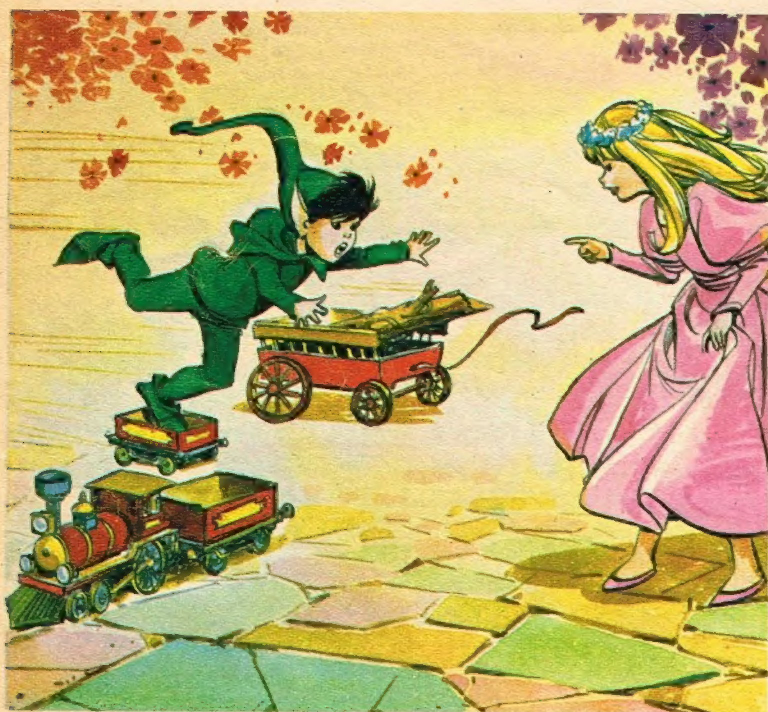
GA JE MEE NAAR

1. Je moet niet denken dat jongetjes in Sprookjesland altijd maar mogen doen waar ze zin in hebben. Pukkie, het sprookjesjongetje, moet heus weleens iets doen dat hij niet leuk vindt. Vandaag is hij juist met zijn treintje aan het spelen, als de houthakker hem komt roepen. Hij moet houtblokken halen voor de sprookjeskoningin. „Haal je trekker maar," zegt de houthakker.

2. Pukkie heeft zijn treintje in de steek gelaten en in het bos heeft hij zijn trekkar vol met hout geladen. Als hij terugkomt, ziet hij zijn vriendin. Het is Wanda, die de goudvissen voert. „Jakkes," roept Pukkie, „ik was net zo fijn aan het spelen en toen kwam die vervelende houthakker. Ik had helemaal geen zin!"

3. Pukkie loopt zo hard te mopperen, dat hij de wagen van zijn treintje niet ziet. Krak, hij stapt er bovenop. Wanda komt vlug aanlopen. „Waarom laat je ook altijd je spullen rondslingeren?" zegt ze. „Je ruimt je speelgoed nooit op. Het is je eigen schuld!" Maar Pukkie komt met een smak op de grond.

4. „Moet je nu nog tegen me mopperen ook?" zegt hij half-huilend. „Nou, je bent een lief vriendinnetje, hoor! Ik deel nooit meer mijn dropveter met jou!" Zuchtend krabbelt hij overeind. Hij haalt zijn trekker op en gaat opnieuw naar het bos. De sprookjeskoningin heeft nog veel meer houtblokken nodig.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo. Artwork by Eurostudio, Milan.

SPROOKJESLAND?

5. Als Wanda hem weg ziet sjokken, krijgt ze medelijden. Het is ook niet leuk als je fijn aan het spelen bent en je moet dan opeens de houthakker gaan helpen. Ze pakt het speelgoedtreintje op en gaat ermee naar het bos. Wanda heeft een enig plannetje bedacht. Ze wil niet dat Pukkie zo boos op haar is.

6. „Wat krijgen we nu?" zegt de houthakker van Sprookjesland. Wanda heeft haar toverstokje te voorschijn gehaald en zegt een toverspreuk. Wel honderd kleine sterren dansen opeens om het speelgoedtreintje van Pukkie. Dan begint het te groeien. Het wordt groter en groter. Het wordt een pracht van een grote trein.

7. Nu kunnen alle houtblokken tegelijk in de wagen worden geladen. Pukkie mag op de locomotief zitten en Wanda gaat achter in het rijtuig. Ze krijgt al gauw gezelschap van een paar elfjes. Die vinden het ook weleens aardig om in zo'n snoezig treintje door Sprookjesland te rijden. „We kunnen vertrekken, machinist!"

8. „Dank je wel, Wanda!" roept Pukkie blij. „Als ik nog eens een dropveter krijg, mag je hem helemaal hebben." De houthakker blijft lachend staan wuiven, als het treintje wegrijdt. Hij is blij dat hij in Sprookjesland woont. Daar beleef je altijd wonderlijke dingen. Ik zou ook wel in Sprookjesland willen wonen. En jij?

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en invulspel

Dit is een vijver van spetter de spat! Alle spetter-de-spat-kinderen mogen daar komen spelen. Je kunt er ook ballonnen kopen en ezeltje rijden. Heb je de plaat heel goed bekeken? Dan kijk maar eens wat hieronder staat.

1. Op de spetter-de spat-vijver zijn... boten.

2. Dit is een helikopter. Ik zie er...

3. Achter de vijver is de spetter-de spat-zee. Daar varen... boten.

4. Er rijden... kinderen op... ezeltjes.

5. Er zijn... kinderen met een ballon.

6. Dit is een fototoestel. Ik zie er...

Als je het goed hebt ingevuld, heb je het zo: 1 - 11; 2 - 1; 3 - 2; 4 - 2; 5 - 3; 6 - 1.